

Stretká 100-ročnica

Úvod

Súbor desiatich stretiek vznikol na základe stretnutí, ktoré sme robili v Partizánskom s mladými od 14 rokov ešte pred coronou. Spolu s Robom Flamíkom SDB sme sa snažili ich ladiť v povzbudzujúcom štýle, viac zameranom na osobný rast každého jedného mladého a keďže sme v prostredí, kde nie je viera tradične prežívaná, zúčastňovali sa ich aj mladí, ktorí nie sú veriaci.

Stretká, tak ako sú spísané, som nechcel ladiť príliš metodologicky, skôr majú byť inšpiráciou pre animátora, ktorý si ich potom doladí podľa vlastných potrieb, skupiny či prostredia, v ktorom sa nachádza.

Snažil som sa vybrať témy, ktoré by sedeli so školským, prípadne cirkevným rokom. Obsahujú štyri časti:

1. Háčik – niečo na zahriatie na úvod. Viac zameraný na to, aby nás vyhodil z hlavy a starostí, ktoré sme si na stretko priniesli.
2. Príklad – čiže niečo zo života (príbeh, skúsenosť) na inšpiráciu.
3. Tvoj pohľad - obsahuje otázky na zamyslenie pre členov stretka.
4. Odnies si - má zas za cieľ vnieť nejakú myšlienku, ktorú si môže účastník stretka odniesť. Môže byť od známej osobnosti, či zo sv. Písma. Prípadne aj niečo iné 😊

Uchopenie stretiek je dnes ešte aktuálnejšie, kedy mnohí mladí sú uzavretí v sebe, často prežívajú strach a úzkosť. Niekedy si skôr myslia o sebe, že sú záťažou pre tých druhých a potrebujú počuť niečo o ich vlastnej vzácnosti. Potrebujú veľkú trpezlivosť z našej strany. A v tom všetkom hľadajú niekoho, kto má čas a energiu ich vypočuť, kráčať s nimi kus cesty a objasniť.

100 rokov skúseností na Slovensku je vzácnym pokladom, ktorý máme. Napĺňa nás vďačnosťou a robí nás viac pokojnejšími a ľudskejšími. Každé jedno stretko je malým zrnkom, ktoré môže priniesť neskutočne veľké ovocie. Vďaka za každého jedného rozsievачa!!!

Peter Naňo, SDB

5. Advent

Háčik

Často si vyberáme, že sa budeme tešiť na niečo, čo príde až zajtra a nie na niečo, čo príde tento deň. Tešiť sa už len z toho, že sme... že žijeme. Že naše osudy môžu byť naplnené niečím krásnym. A do toho mi rezonuje jedna taká vec – slová Písma, ktoré v tomto advente je také zvláštne. Každý jeden deň sú čítania a evanjelium prepojené, akoby mi chceli povedať: „Počuj, tento deň môže byť o tomto, čo ty na to?“ Ty to môžeš a nemusíš prijať. Môžeš a nemusíš za tým vidieť niečo pre teba. Ponúknem jeden úryvok z Písma. Vyhádzali sme tam slová a na tie voľné miesta si môžete pridať svoje meno. Nech text vo vás vzbudí radosť z tejto danej chvíle, z tohto daného momentu. (animátor pripraví texty vopred)

„Jasaj, _____, plesaj, _____! Raduj sa a vesel z plného srdca, _____! Pán zrušil tvoj rozsudok, odvrátil tvojich nepriateľov. Kráľ Izraela, Pán, je s tebou, neboj sa nijakého zla! V onen deň povedia _____: „Neboj sa, _____, nech ti ruky nechabnú! Pán, tvoj Boh, je s tebou, on je mocný, on ťa zachráni. Teší sa a plesá nad tebou, obnovuje k tebe svoju lásku, plesá nad tebou a jasá; ako v deň zhromaždenia.“

Jasaj, plesaj z tohto dnešného zázraku, ktorý je neopakovateľný a neuchopiteľný. Ktorý je taký jedinečný, a tak ľahko dokáže utiecť ako piesok pomedzi prsty, že často vidíme len to, čo nám život berie. Že tá naša duša neoživa. Cieľom ľudského života nie je prežiť, ale hlavne žiť. Možno ten advent je o tom trochu viac. Možno aj tie darčeky. Koľko je charitatívnych akcií. Zbierky, koncerty, návštevy detských domov. Vyjsť zo seba. Nie pre seba. My sme zvyknutí očakávať niečo „od teba pre mňa“ a „od nich pre mňa.“ Čo ak je to skôr odo mňa pre druhých?

Príklad

Jeden chalan mi raz napísal takéto poďakovanie:

Som vďačný človek. Dá sa povedať, že moja najväčšia vlastnosť je Láska, moja najväčšia schopnosť je Obetavosť a moja najväčšia túžba je dostať sa do Neba. A teda žiť život, ktorý dáva zmysel, žiť a nie prežívať, žiť krásu krás a dávať čo ešte nebolo darované, nežiť v nenávisti, nedusiť pridlho hnev, žiť život v spravodlivosti a chápať nechápané opúšťať seba pre iných, pretože len v tom vidím zmysel môjho bytia, krásu žitia, zničiť pýchu a súd, čo mám na srdci a liečiť zdá sa nemožné.

Žiť a kráčať v stopách snov, no pritom byť prítomný v sne. Nie v nedohľadnom čase, no žiť sen prítomne a radostne, v každý čas, aj keď to zmysel nedáva, aj keď to ľudskosť odmieta, aj

vtedy...

"aj keď sa zdá, že už je po všetkom... v skutočnosti to najlepšie je na ceste"

Tvoj pohľad

Predstavte si že ste Boh... Pre niekoho je to ľahšie a pre niekoho nie. 😊 Takže si predstav, že si Boh a Ty ako (*meno účastníka*), píšeš tebe samému. Čo by si si napísal?

(Pri písaní musíš uvažovať ako Boh, nie ako Ty. Nepíšeš Bohu, ale Boh Tebe.)

Odnes si

Či túžite vidieť úspešných podnikateľov okolo seba, alebo chcete vidieť šťastný párik dvoch zalúbených. (Možno aj spomedzi vás 😊). Či už chcete sa vidieť s kočíkom a malým dieťaťom, možno vo vás vzide kopec otázok:

Kde?

S kým?

Akým spôsobom?

Boh dopraje požehnanie tam, kde je sen. Kde nie je sen, a kde nie je modlitba, tam sa nedeje nič. Abrahám v dnešnom čítaní prosí. Možno to mesto Sodoma malo 10 000 alebo 100 000 ľudí. A on prosí a dostane sa až na úroveň desiatich.

Možno z týchto mladých je tu niekto, kto môže v dejinách niečo veľké vykonať. Ak mu to my dovolíme, dovolíme svojou modlitbou, svojou dobrotou, svojou službou 😊 ak to nespravíme, tak sme premrhali veľkú šancu. Ak to spravíme, môžeme byť na seba hrdí, že náš život nie je len zbytočným prežívaním od pondelka do piatku. Od piatku do nedele a z roka do roka.

Kde je sen, je aj požehnanie...